

Tillægsbetænkning

over

I. forslag til lov om udskrivningsprocenten for kalenderåret 1971,

II. forslag til lov om ændring af merværdiafgiftsloven.

(Forhøjelse af afgiften),

III. forslag til lov om beregning af almindelig omsætningsafgift af parfumer, toiletmidler m. v. og

IV. forslag til lov om begrænsning af omkostningsforøgelse som følge af dyrtidsregulering af lønninger.

(Afgivet af udvalget den 1. juni 1970).

Udvalget har holdt 2 møder efter lovforslagernes 2. behandling. Repræsentanter for Chokolade- & Sukkervare-Branchens Fælles-Udvalg har på ny haft foretræde for udvalget.

Ad I. forslag til lov om udskrivningsprocenten for kalenderåret 1971.

Et mindretal (socialdemokratiets og socialistisk folkepartis medlemmer af udvalget) har mellem 2. og 3. behandling ønsket på ny at drøfte spørgsmålet om en udsættelse af den endelige stillingtagen til udskrivningsprocentens fastsættelse for indkomståret 1971.

Mindretallet har på ny fremsat forslag om, at folketingets skatteudvalg indkaldes tirsdag den 15. september, således at udvalget har ca. 3 uger til en grundig gennemgang af de økonomiske og finansielle spørgsmål, som har relation til fastsættelsen af udskrivningsprocenten for kildeskatten. Mindretallet finder det særdeles usagligt at gennemføre finansministerens forslag nu. Det bør ske på et så sent tidspunkt som overhovedet muligt. Mindretallet er villig til at acceptere skæringsdatoen den 10. oktober 1970. Der foreligger i så fald ingen som helst

tekniske hindringer for at gennemføre kildeskatteproceduren efter kildeskattedirektoratets ønske. En gennemførelse *nu* af udskrivningsprocenten kan herefter kun begrundes rent politisk.

Regeringen vil med sin gennemførelse af momsforhøjelsen fra 12½ til 15 pct. yderligere forstærke gennemslaget af den skattemæssige stramning og den kreditstramning, som kan ventes omkring midten af året. For størsteparten af befolkningen kommer virkningen af den første ikke-skattefri juni måned, virkningen af de stærkt forøgede ejendomsskatter og virkningen af forbrugsfordyrelse på 2-3 pct. til at falde sammen. Virkningen vil efterhånden blive suppleret med aftagende byggeaktivitet og aftagende vækst eller stagnation i investeringerne.

Den nyeste økonomiske stramning er fastlagt på et tidspunkt, hvor man intet som helst kendskab har til kraften i de allerede gennemførte foranstaltninger.

På baggrund af denne situation må de betænkeligheder, som i forvejen må næres til fastlæggelse af udskrivningsprocenten for 1971, over et halvt år før den får virkning, øges meget stærkt. Erfaringen fra sidste år med den store forskel på regeringens vurde-

ring og det provenu, man nu regner med, understreger dette.

Mindretallet foreslår i stedet udvalgsarbejdet genoptaget 15. september, således at der ved folketingets åbning kan foreligge indstilling om procentens størrelse, og således at man ved denne indstilling kan tage hensyn til den økonomiske udvikling i perioden indtil da og have et mere holdbart grundlag for bedømmelsen af de økonomiske indgrebs omfang og virkninger. Denne fremgangsmåde vil sikre, at udskrivningsprocenten kan fastsættes, så tidsfristerne overholdes.

Der har i udvalget været enighed om det ønskelige i at lade udvalget angående ligningsloven (skatteudvalget) indkalde til møde midt i september, og skatteudvalgets formand har oplyst, at han allerede har udsendt indkaldelse til et sådant møde.

Et *flertal* (det konservative folkepartis, venstres og det radikale venstres medlemmer af udvalget) udtaler:

Underskuddet på betalingsbalancens løbende poster har i finansåret 1969-70 efter alt at dømme overskredet 3.500 mill. kr., og det er derfor bydende nødvendigt, at der hurtigt tegner sig en overbevisende tendens til forbedring af betalingsbalancen. Den økonomiske politik for 1970 har stedse været tilrettelagt med det sigte at opnå denne forbedring uden tilbageslag i den indre økonomi. Mulighederne for at realisere denne målsætning er netop nu gunstige, idet udviklingen i hele Vesteuropa er præget af højkonjunktur, stærk stigning i udenrigshandelen og højere priser og omkostninger. Forudsætningen for, at disse muligheder kan udnyttes, er imidlertid, at virksomhedernes eksportindsats ikke hæmmes af for stærk indre efterspørgsel og indenlandske omkostningsstigninger. Regeringsudspillet den 30. april var derfor et konstruktivt forsøg på at løse de yderligere problemer, der opstod, da der tegnede sig en risiko for, at kapløbet mellem lønninger og priser skulle gå i gang igen. Den løsning, der nu søges gennemført efter organisationernes afvisning, har ikke den samme eksport- og beskæftigelsesfremmende styrke, men er begrundet i de langt større farer, der truede beskæftigelsen, såfremt vejen frem mod en

bedre valutaudvikling blev forlænget yderligere.

Kræfterne må herefter samles om problemerne i 1971 og de følgende år. Ikke mindst for også her at kunne opretholde en høj beskæftigelsesgrad og en tilfredsstillende økonomisk vækst er det magtpåliggende, at forbedringen af betalingsbalancen videreføres med beslutsomhed. En af de vigtigste forudsætninger herfor er, at der sker en varig forøgelse af den indenlandske opsparing, og dette må ikke mindst sætte sit præg på statens og kommunernes finanser. Der er ingen som helst grund til at tro, at denne grundlæggende problemstilling i finanspolitikken vil ændre sig i løbet af nogle få måneder, og derfor heller ikke grund til at udskyde en fastsættelse af udskrivningsprocenten. Tværtimod kan der være grund til at fremhæve, at den ansvarsbevidste linje, der er lagt i finanspolitikken, skulle give grundlag for, når betalingsbalancen tillader det, at milde de nuværende stærke begrænsninger af kreditgivningen, hvilket vil være værdifuldt for erhvervenes udbygning og konkurrenceevne.

Endelig må også fremhæves den sammenhæng, der er mellem finanspolitikken og indkomstudviklingen. De store budgetoverskud er især begrundet i en situation, hvor pengeindkomsterne stiger væsentlig stærkere end produktionen, og en ændring af hovedlinjen i finanspolitikken forudsætter derfor, at de indkomstpolitiske bestræbelser krones med virkelig fremgang.

Flertallet indstiller herefter lovforslaget til *vedtagelse uændret*, medens *mindretallet* ikke kan medvirke ved lovforslagets gennemførelse.

Ad II. forslag til lov om ændring af merværdi-afgiftsloven. (Forhøjelse af afgiften).

Finansministeren har stillet de nedenstående ændringsforslag, hvorom henvises til de ledsagende bemærkninger. Ændringsforslagene er tiltrådt af udvalget.

Herefter indstiller et *flertal* (det konservative folkepartis, venstres og det radikale venstres medlemmer af udvalget) lovforslaget til *vedtagelse* med de foreslåede ændringer.

Et *mindretal* (socialdemokratiets og socialistisk folkepartis medlemmer af udvalget) indstiller lovforslaget til *forkastelse*, idet mindretallet henviser til sine bemærkninger ved 2. behandling af lovforslaget.

Ad III. forslag til lov om beregning af almindelig omsætningsafgift af parfumer, toiletmidler m. v.

Finansministeren har stillet de nedenstående ændringsforslag, hvorom henvises til de ledsagende bemærkninger. Ændringsforslagene er tiltrådt af *udvalget*, der herefter indstiller lovforslaget til *vedtagelse* med de foreslåede ændringer.

Ad IV. forslag til lov om begrænsning af omkostningsforøgelse som følge af dyrtidsregulering af lønninger.

Et *flertal* (det konservative folkepartis, venstres og det radikale venstres medlemmer af udvalget) indstiller lovforslaget til endelig *vedtagelse uændret*.

Et *mindretal* (socialdemokratiets og socialistisk folkepartis medlemmer af udvalget) indstiller lovforslaget til *forkastelse*, idet mindretallet henviser til sine bemærkninger ved 2. behandling af lovforslaget.

Udvalget indstiller, at det vedbliver at bestå indtil samlingens slutning.

Ændringsforslag til

II. forslag til lov om ændring af merværdiafgiftsloven. (Forhøjelse af afgiften).

Af *finansministeren*, tiltrådt af *udvalget*:

Til § 1.

1) Efter nr. 7 indsættes som nyt nummer: „0. I § 37, stk. 2, ændres „§ 37, stk. 3, punkt e“ til: „§ 37, stk. 4, punkt e“.“

Til § 4.

2) I sidste punktum ændres „§ 1, nr. 7-9“ til: „§ 1, nr. 7-10“.

Bemærkninger til ændringsforslagene.

Til nr. 1.

Ændringsforslaget er en konsekvens af, at der indsættes et nyt stykke i lovens § 37.

Til nr. 2.

Ændringen er en følge af det under nr. 1 stillede ændringsforslag.

III. forslag til lov om beregning af almindelig omsætningsafgift af parfumer, toiletmidler m. v.

Af *finansministeren*, tiltrådt af *udvalget*:

Til titlen.

1) Lovforslagets titel ændres til: „Forslag til lov om ændring af lov om afgift af parfumer, toiletmidler m. v.“

Ny paragraf.

2) Foran § 1 indsættes som ny paragraf:

„§ 0.

I lov om afgift af parfumer, toiletmidler m. v., jfr. lovbekendtgørelse nr. 357 af 17. august 1967, ændres afgiftssatsen i § 1, stk. 2, til 36 pct. og i § 1, stk. 3, til 56 pct.“

Til § 1.

3) I stk. 1 ændres to steder ordene „1. juli 1970“ til: „29. juni 1970“.

4) Stk. 2 udgår.

Til § 2.

5) Paragraffen udgår.

Ny paragraf.

6) Foran § 3 indsættes som ny paragraf:

„§ 00.

Ved returnering til de afgiftspligtige virksomheder af varer, som er prismærket med de siden 1. april 1968 benyttede prismærker, godtgøres afgiften med 36 pct.“

Bemærkninger til ændringsforslagene.

Der stilles forslag om at nedsætte parfumeafgiften fra 37½ pct. til 36 pct. af varenes detailpriser inklusive parfumeafgift,

men ikke merværdiafgift. Nedsættelsen vil med uændret omsætning betyde en mindreindtægt for statskassen på ca. 7 mill. kr. for et år, hvilket svarer til den beregnede merindtægt som følge af den foreslåede forhøjelse af merværdiafgiften. Herved opnås, at de hidtidige prismærker fortsat skal benyttes, og der vil derfor ikke bestå samme tilskyndelse hos mellemhandlere og detailhandlere til at returnere deres varelagre til ommærkning i de afgiftspligtige virksomhe-

der, som det ville være tilfældet, hvis momsforhøjelsen skulle slå igennem. Varer, der er berigtiget før lovens ikrafttræden, vil kunne afsættes til priser, hvori forhøjelsen af merværdiafgiften indregnes. Det er af kontrolmæssige grunde nødvendigt, at godtgørelse af parfumeafgift af returvarer fastsættes til 36 pct. af den afgiftspligtige værdi for alle varer med det nu anvendte prismærke, uanset om varerne er afgiftsberigtiget før eller efter afgiftsnedsættelsen.

Haustrup Clemmensen.

Asger Jensen.

Jørgen Jensen.

Hans Kjær.

Stetter.

Henry Christensen,
formand.

Jens Foged.

Jens Frandsen.

Holger Hansen.

Niels Helveg Petersen.

Bernhard Baunsgaard,
næstformand.

Grethe Philip.

Per Hækkerup.

Erling Dinesen.

Grünbaum.

Anker Jørgensen.

Kampmann.

J. O. Krag.

Helge Nielsen.

Aksel Larsen.

Ømann.